

Daň z nemovitých věcí 2023 aneb pozor na přístup správce daně ve vztahu k vyměření pokuty za opožděné tvrzení daně

Podnikání je věc celkem složitá. Kromě případného vedení účetnictví vzniká podnikatelům celá řada povinností, daňové nevyjímaje. Co když své povinnosti podnikatelé či občané řádně a včas nesplní, jaké jim hrozí sankce? Právě na tuto oblast v rámci našeho příspěvku zaměříme pozornost.

Petr Koubovský

*Daňový poradce č. o. 3891,
Rödl & Partner Tax*

Při svém posouzení jsem primárně vycházel z těchto níže uvedených právních předpisů:

- / zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZodZNV“)
- / zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „KZ“)
- / vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální vyhláška“)
- / zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NOZ“)
- / zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“)

Jak jsem již zmínil výše, čeká na podnikatele a občany (nejen vlastníky nemovitých věcí) celá řada sankcí, jestliže tito nebudou

plnit své povinnosti řádně a včas. Jak si dále ukážeme, sankce spojené s „propásnutím“ termínů mohou být citelné, ale především se mohou i kumulovat.

Dle ustanovení DŘ přicházejí v úvahu sankce, které je oprávněn správce daně v případě neplnění povinností vyměřit, jak je naleznete v tabulce na následující straně.

1. Pokuta za opožděné tvrzení daně dle DŘ

V následujícím textu zaměříme naši pozornost pouze na sankci – pokutu, kterou správce daně uloží daňovému subjektu nepodá-li tento daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoli tuto povinnost měl.

V daném případě je určitě namístě zmínit tzv. pardon nebo toleranční lhůtu v délce 5 dnů. Pokud je tedy zpoždění v plnění povinnosti dané zákonnými předpisy delší než oněch 5 dnů, může být pokuta uložena, a to v následující výši:

- / 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení nebo
- / 0,05 % stanoveného daňového odpočtu za každý následující den prodlení nebo
- / 0,01 % stanovené daňové ztráty za každý následující den prodlení.

Ve všech případech platí, že pokuta může dosáhnout nejvýše 5 % stanovené daně, daňového odpočtu nebo daňové ztráty. ►►

Druh pokuty	Výše sankce v Kč	§ DŘ
Pokuta za porušení povinnosti mlčenlivosti	až do výše 500 000 Kč	§ 246
Pořádková pokuta za jednání ztěžující správu daní	až do výše 500 000 Kč	§ 247/1
Pořádková pokuta za jednání závažně ztěžující správu daní	až do výše 500 000 Kč	§ 2472
Pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy (registrační, oznamovací, záznamní či evidenční) stanovená daňovým zákonem nebo správcem daně	až do výše 500 000 Kč	§ 247a
Pokuta za opožděné tvrzení daně (nepodá-li se daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání nebo učiní-li se tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů)	ve výši 0,05 % stanovené daně za každý nesledující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně	§ 250
	ve výši 0,05 % stanoveného daňového odpočtu za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanoveného daňového odpočtu, nebo	
	ve výši 0,01 % stanovené daňové ztráty za každý následující den prodlení. Nejvýše však 5 % stanovené daňové ztráty	
Penále (z částky doměřené daně tak, jak byla stanovena oproti poslední známé dani)	- 20 %, je-li daň zvyšována, - 20 %, je-li snižován daňový odpočet, - 1 %, je-li snižována daňová ztráta	§ 251
Úrok z prodlení	ve výši úroku z prodlení dle NOZ	§ 252
Úrok z posečkané částky	v 1/2 výši úroku z prodlení dle NOZ	§ 253

Jestliže by pokuta, která by vznikla v důsledku pozdního podání, byla nižší než 1 000 Kč (do roku 2020 platila hodnota 200 Kč), tato se nepředepíše a daňovému subjektu nevznikne povinnost tuto pokutu uhradit. Naopak maximální výše pokuty nesmí být vyšší než 300 000 Kč. To platí v případě pozdního podání daňového tvrzení.

2. Pokuta za opožděné tvrzení daně dle ZoDzNV

Kromě výše uvedené úpravy v daňovém řádu však existuje speciální úprava u pokuty za opožděné tvrzení daně ZoDzNV.¹ Tato úprava jako lex specialis má samozřejmě přednost před obecnou úpravou zmíněnou výše v DŘ.

Ve vztahu k výše uvedenému jsou důležitá přechodná ustanovení k zákonu č. 283/2020 Sb., kterým se mění DŘ, a další související zákony. Ustanovení § 15a ZoDzNV se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, přičemž tento zákon nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2021. Pro poplatníky to v praxi znamenalo, že od 1. 1. 2021 jim nevzniká povinnost uhradit pokutu, pokud mají povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání a podají-li je po lhůtě pro jejich podání, aniž by byli správcem daně k tomu vyzváni. Toto platí bez ohledu na to, kdy a za jaké zdaňovací období bylo daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání podáno.

Jednou ze zásadních změn výše uvedené novely DŘ je také úprava výše úroků. Jelikož výše všech těchto úroků je odvozena od výše úroku z prodlení, je objasnění způsobu určení

Úprava DzNV platná od 5. 2. 2015 do 31. 12. 2020	Úprava DzNV platná od 1. 1. 2021
Má-li poplatník povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání na daň nižší, než je poslední známá daň, a podá-li je po lhůtě pro jejich podání, aniž by byl správcem daně k tomu vyzván, nevzniká poplatníkovi povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.	Má-li poplatník povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání a podá-li je po lhůtě pro jejich podání, aniž by byl správcem daně k tomu vyzván, nevzniká poplatníkovi povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.

¹ § 15a ZoDzNV.

jejich výše a její konstrukce velmi podstatné. Za účelem zajištění jednotného postupu při aplikaci uvedených ustanovení vydalo Ministerstvo financí Pokyn č. MF-18 k výši a konstrukci výpočtu úroku prodlení po novele daňového řádu účinné od 1. 1. 2021.²

3. Prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně

Kromě výše uvedené změny ustanovení § 15a přinesla novelizace DŘ provedená zákonem č. 283/2020 Sb. také novou úpravu umožňující prominout pokutu za opožděné tvrzení daně, a to na základě předložené žádosti daňového subjektu o její prominutí.

Žádost o prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně lze podat, pokud bylo podáno daňové tvrzení, v důsledku jehož včasného nepodání tato pokuta vznikla anebo pokud se toto podání stalo bezpředmětným.³

Správce daně přistoupí k prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně individuálně. Pokutu za opožděné tvrzení daně lze prominout dokonce až do 100% výše. Rozsah prominutí pokuty je dán třemi kritérii:

- / ospravedlnitelný úvod prodlení (§ 259aa odst. 1 DŘ),
- / ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládající tvrdost vzniklé pokuty (§ 259aa odst. 3 DŘ)
- / a četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem (§ 259c odst. 1 DŘ)

Samotný rozsah případného prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně je blíže upraven v rámci Pokynu GŘ-D-47 k promíjení příslušenství daně (tento nahradil dřívější Pokyn GŘ-D-45 k promíjení příslušenství daně).⁴

4. Standardní lhůta pro podání příznání k dani z nemovitých věcí

Standardní lhůta pro podání příznání k dani z nemovitých věcí je 31. leden daného kalendářního roku.⁵

Pokud je ve lhůtě do 31. ledna zdaňovacího období podáno daňové příznání alespoň jedním z poplatníků, kteří jsou spoluvlastníky, a to za jeho spoluvlastnický podíl na nemovité věci, vzniká povinnost podat daňové příznání každému spoluvlastníkovi za svůj podíl na nemovité věci samostatně. V tomto případě pak příznává a platí každý spoluvlastník daň z nemovitých ve výši svého podílu na celkové dani odpovídající jeho podílu na nemovité věci.

Pakliže poplatník daně z nemovitých věcí v průběhu zdaňovacího období pozbyl vlastnické nebo jiná práva ke všem nemovitým věcem v územním obvodu téhož správce daně, resp. tyto nemovité věci zanikly (např. demolice staveb), je povinen tuto skutečnost oznámit správci daně nejpozději do 31. ledna následujícího zdaňovacího období (tedy nikoliv podáním nulového daňového příznání), nýbrž jakoukoliv formou. V praxi je postačující prostý text v dopisu.⁶

Ze standardní lhůty pro podání daňového příznání existují v zásadě tyto dvě výjimky:

- i) případ, kdy do 31. prosince roku, ve kterém byl podán návrh na vklad práva vlastnického do katastru nemovitostí, nebylo rozhodnuto o povolení jeho vkladu

Povinnost podat daňové příznání pak je v těchto případech nejpozději do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž byl zapsán vklad práva vlastnického do katastru nemovitostí.

- ii) případ úmrtí poplatníka (vlastníka nemovité věci), kdy rovněž do 31. prosince roku, v němž původní poplatník zemřel, nebylo dědické řízení pravomocně ukončeno

Dědic je povinen za nemovitost, která byla předmětem dědického řízení, podat daňové příznání nejpozději do konce třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž nabylo právní moci rozhodnutí příslušného orgánu, kterým bylo skončeno dědické řízení. Podotýkám, že při delším trvání dědického řízení povinnost k úhradě daně z nemovitých věcí nezaniká, v praxi ji zpravidla hradí budoucí dědic pod identifikací nebožtíka.

5. Praktické případy vzniku povinnosti podání daňového příznání dle autora

Povinnost podat příznání k dani z nemovitých věcí vzniká, dojde-li ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím ke změně okolností rozhodných pro stanovení daně nebo ke změně v osobě poplatníka. Na základě vlastních praktických zkušeností níže uvádím přehled okolností, které mohou vést ke změně daňové povinnosti a povinnosti podat daňové příznání:

- / koupě nebo prodej nemovitostí (pozemků i staveb),
- / demolice staveb,
- / přístavby ke stávajícím stavbám,
- / změna stavu zpevněných ploch vs. nezpevněných, tj. zmenšení/rozšíření např. manipulačních nebo skladovacích ploch – doasfaltování části pozemku atd.,
- / dostavba dalšího nadzemního podlaží,
- / změna výměr parcelních čísel pozemku např. změnou operátu nebo novým geometrickým zaměřením (aktuálně velmi častý jev, který nelze na první pohled bez detailní revize výpisu z KN ověřit),
- / získání stavebního povolení na budovu, která následně po kolaudaci bude předmětem daně z nemovitostí,
- / kolaudace nových staveb,
- / deparcelizace/zcelení parcelních čísel více pozemků,
- / změna výměry pozemků např. tzv. změnou operátu,
- / změna druhu parcelního č. pozemku,

² Finanční zpravodaj 19/2021 (mfcr.cz).

³ § 259aa odst. 1 DŘ.

⁴ Converted PDF/A2B document (financnisprava.cz).

⁵ § 13a ZoDzNV.

⁶ § 13a odst. 9 ZoDzNV.

- / udělení stavebního povolení ke změně stavby dle KZ,
- / aplikace osvobození od daně či pozbytí nároku na jeho uplatnění,
- / provedení technického zhodnocení stavby nemovité kulturní památky,
- / uzavření nájemní či pachtovní smlouvy se Státním pozemkovým úřadem,
- / uzavření nájemní či pachtovní smlouvy na pozemek evidovaný v katastru nemovitostí zjednodušeným způsobem
- / atd.

V těchto případech lze daň přiznat buď podáním řádného daňového přiznání nebo podáním dílčího daňového přiznání. V dílčím daňovém přiznání poplatník uvede jen nastalé změny a výpočet celkové daně.

- / Ke vzniku povinnosti podat přiznání k dani z nemovitých věcí naopak nedochází v případech:
 - / změny sazeb daně,
 - / změny průměrné ceny pozemku podle § 5 odst. 1,
 - / stanovení nebo změny koeficientu podle § 6 odst. 4, § 11 odst. 3 a 4 nebo podle § 12,
 - / zániku osvobození od daně nebo
 - / změny místní příslušnosti

6. Praktický případ opožděného podání daňového přiznání až na základě výzvy správce daně s následným vyměřením pokuty a neúspěšné podání žádosti o prominutí

V daném případě se u daňového subjektu (s.r.o. společnosti) jednalo o změnu spočívající v odstranění objektu stavby bez č. p. na pozemku v katastrálním území Praha–Michle. Ohlášení odstranění pozůstatků uvedeného objektu v rámci 2. etapy odstranění stavby dle Rozhodnutí OST MČ P10 podal Úřadu městské části Praha 10 sám daňový subjekt dne 22. 1. 2020.

Na základě uvedeného ohlášení bylo daňovému subjektu doručeno Sdělení potvrzení odstranění stavby ze dne 28. 4. 2020, ve kterém Úřad MČ Praha 10, Odbor stavební, potvrzuje na základě oznámení stavebníka a kontrolní prohlídky stavby z veřejně přístupného místa k ověření odstranění stavby „Odstranění objektu bez č. p. na uvedeném pozemku“.

Z výše uvedeného sice vyplývá, že ke změně okolností rozhodných pro stanovení daně z nemovitých věcí došlo primárně aktivním konáním daňového subjektu a stav nemovitých věcí mu tak byl když ne přesně znám, tak alespoň očekávání hodný. V daném případě však daňový subjekt nebyl o uvedené změně evidence výše uvedené nemovité věci katastrálním úřadem vůbec informován.

Ani výše uvedená skutečnost dle mého názoru však nemůže mít vliv na vznik povinnosti daňového subjektu podat přiznání k dani z nemovitých věcí, a to ve standardní lhůtě

Standardní lhůta pro podání přiznání k dani z nemovitých věcí je 31. leden daného kalendářního roku. Z této lhůty pro podání daňového přiznání ale existují v zásadě dvě výjimky.

do 31. 1. 2021. Toto se však nestalo, v čehož důsledku bylo daňové přiznání zpracováno a předloženo až na základě výzvy správce daně dne 27. 7. 2022, která byla zaslána správcem daně bez jakéhokoliv předchozího neformálního varování či informace.

Výše uvedený postup správce daně je v souladu s platnou právní úpravou, která mu v případě nepodání daňového tvrzení ukládá povinnost daňový subjekt k jeho podání vyzvat, a to ve lhůtě podle ustanovení § 149 DŘ. Absence neformálního varování či informace ze strany správce daně před zasláním výzvy bohužel není jeho zákonnou povinností a tento jej tak neučinil, ačkoliv je k tomu dle sdělení vedoucích představitelů Generálního finančního ředitelství interními pravidly instruován.

Výsledkem výše uvedeného počínání správce daně tak bylo:

- / daň z nemovitých věcí před předložením daňového přiznání činila 700 204 Kč,
- / na základě předloženého daňového přiznání (po výzvě správce daně) byla daňovému subjektu vyměřena daň z nemovitých věcí ve výši 694 700,00 Kč,
- / výsledkem podání daňového přiznání tak byla snížena celková daňová povinnost daňového subjektu na zdaňovací období roku 2022 o „celých“ 5 504 Kč.

Jaké však bylo překvapení daňového subjektu, když byl následně (po donucení správcem daně) obdařen dalším „dárkem“ v podobě platebního výměru, na jehož základě mu správce daně uložil pokutu za opožděné tvrzení daně ve výši 34 735,00 Kč (5 % z 694 700 Kč, tedy celkové výše daňové povinnosti).

Suma sumárum, daňový subjekt byl donucen podat daňové přiznání na snížení své daňové povinnosti o nicotnou částku, ►►

přičemž následně mu byla vyměřena pokuta v nepoměrně vyšší výši. Z mého pohledu sice možná zákonný postup, avšak zcela nemorální a odporující dobrým mravům!

Daňový subjekt se proto následně rozhodl využít své zákonné možnosti a správce daně požádal o prominutí výše uvedené pokuty. I zde však přišlo opětovné rozčarování, neboť předmětné žádosti správce daně nevyhověl a zcela ji zamítl s následujícím odůvodněním:

S ohledem na ustanovení § 259, § 259aa a § 259c DŘ při posuzování rozsahu, ve kterém lze pokutu prominout, pak správce daně zohlednil všechny skutečnosti, tedy ekonomické sociální poměry daňového subjektu, ale také případnou tvrdost uplatněné pokuty. Z důvodu zachování a zabezpečení dostatečné spolehlivosti v maximální možné míře jednotného a objektivizovaného rozhodování o žádostech o prominutí příslušenství daně se tak řídil pokynem GŘ-D-47 ze dne 8. 3. 2021.

Dle názoru správce daně daňový subjekt splnil formální požadavek žádosti stanovený § 259aa odst. 1 DŘ, kterým je podání daňového přiznání, v důsledku jehož nepodání pokuta vznikla. V rámci meritorního rozhodování se správce daně o žádosti o prominutí pokuty jal posuzovat skutečnost, zdali v posledních 3 letech daňový subjekt či jeho statutární orgán závažným způsobem porušily daňové nebo účetní právní předpisy. Závažným porušením daňových nebo účetních předpisů se přitom rozumí např.:

- 1) Je/byla tzv. nespolehlivým plátcem dle § 106a nebo nespolehlivou osobou podle § 106aa zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Vzhledem k tomu, že osoba má/měla status nespolehlivého plátce nebo nespolehlivé osoby z titulu daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), je zřejmé, že došlo k závažnému porušení daňových předpisů.
- 2) Byla alespoň jednou pravomocně uznána vinnou ze spáchání některého z trestných činů uvedených v § 53 odst. 2 písm. a) a c) DŘ.
- 3) Prováděla činnosti nebo se zapojila do obchodů, u kterých existovala důvodná obava, že z nich nebude uhrazena daň, a správce daně proto u tohoto subjektu vydal zajišťovací příkaz, který nebyl ve lhůtě uhrazen.
- 4) Porušila své zákonem stanovené povinnosti způsobem, který měl za následek vyměření kterékoli daně podle pomůcek nebo doměření daně podle pomůcek oproti poslední známé dani nebo stanovení daně jejím sjednáním.
- 5) Závažně ztěžuje nebo ztěžovala, maří nebo mařila správu daní tím, že opakovaně včas nepodala daňové přiznání, hlášení nebo vyúčtování a ke splnění této své ze zákona plynoucí povinnosti byla proto vyzvána správcem daně. Za naplnění opakovanosti se v tomto případě považuje, pokud tato situace nastala alespoň 2x v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců.
- 6) Porušila zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“), takovým způsobem,

že jí byla pravomocně uložena pokuta podle tohoto zákona; rozhodným okamžikem pro posouzení splnění této podmínky je nabytí právní moci rozhodnutí.

- 7) Je osobou, již byla uložena pokuta (za spáchaný delikt dle daňových a/nebo dle účetních předpisů, jejíž horní hranice je zákonem stanovena na min. 250 000 Kč; rozhodným okamžikem pro posouzení splnění této podmínky je nabytí právní moci rozhodnutí.
- 8) Nevede řádně nebo nevedla řádně evidenci stanovenou právním předpisem nebo uloženou správcem daně.
- 9) Jinak závažně ohrožuje nebo ohrožovala, porušuje nebo porušovala řádný výkon správy daní. Správce daně po posouzení spisové dokumentace, kterou má ke dni vydání rozhodnutí k dispozici a provedené správní úvaze dospěl k tomu, že nedošlo k naplnění vylučující podmínky stanovené § 259c odst. 2 DŘ pro možnost prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně, pokutu za opožděné tvrzení daně tak lze daňovému subjektu prominout.

Splnění výše uvedené vylučující podmínky však samo o sobě ještě neznamená, že pokuta za opožděné tvrzení daně bude daňovému subjektu prominuta, neboť při posouzení rozsahu prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně definuje daňový řád tři kritéria, a to ospravedlnitelný důvod, ekonomické nebo sociální poměry daňového subjektu zakládající tvrdost uplatněné pokuty a četnost porušování povinností při správě daní daňovým subjektem.

Primárním předpokladem pro možnost prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně je tedy naplnění ospravedlnitelného důvodu prodlení. Splnění dalších uvedených kritérií pak jen ovlivňuje rozsah prominutí. Neexistence ospravedlnitelného důvodu prodlení tedy zakládá překážku, pro kterou pokutu nelze promítnout.

Správce daně pak za ospravedlnitelný důvod opožděného tvrzení daně považoval:⁷

- 1) Nepříznivý zdravotní stav (dočasný nebo trvalý), který by daňovému subjektu zabránil plnit jeho daňové povinnosti (nutno doložit prokazatelným způsobem).
- 2) Daňový subjekt byl stížen živelní pohromou, hromadnou či individuální, v průběhu kalendářního roku, kdy mělo dojít k podání daňového tvrzení, nejpozději však do konce lhůty pro podání daňového tvrzení. Za pohromu se považují nezaviněný požár a výbuch, blesk, vichřice s rychlostí větru nad 75 km/h, povodeň, záplava, krupobití, sesuvy půdy a skalní zřícení. pokud k nim nedošlo v souvislosti s průmyslovým nebo stavebním provozem, sesouvání nebo zřícení lavin a zemětřesení dosahující alespoň 4. stupně mezinárodní stupnice udávající makroseizmické účinky zemětřesení.
- 3) V poslední den lhůty pro podání daňového tvrzení nebyl zcela nebo část dne funkční daňový portál Finanční správy ČR (www.daneelektronicky.cz) související s podáním daňového tvrzení, přičemž se nejednalo o zveřejněnou,

7 Čl. IV.3. pokynu GŘ-D-47.

plánovanou odstávku daňového portálu a Finanční správa ČR nefunkčnost vzniklou na její straně oznámila na svých internetových stránkách. Předmětné podání bylo účinně podáno bezodkladně po zprovoznění daňového portálu, nejpozději však následující pracovní den.

- 4) V poslední den lhůty pro podání daňového tvrzení nebyl zcela nebo část dne funkční systém datových schránek, přičemž se nejednalo o zveřejněnou, plánovanou odstávku a Ministerstvo vnitra ČR nefunkčnost oznámilo na svých internetových stránkách. Předmětné podání bylo účinně podáno bezodkladně po zprovoznění datových schránek nejpozději však následující pracovní den.
- 5) K prodlení s podáním daňového tvrzení došlo u právnické osoby z dočasné neexistence statutárního orgánu v případech úmrtí jediného společníka, který byl zároveň i jediný statutární orgán.
- 6) Pokuta vznikla při přechodu daňové povinnosti zůstavitele na dědice za období ode dne úmrtí zůstavitele do dne nabytí právní moci rozhodnutí o dědictví.
- 7) Daňovému subjektu v předcházejících 5 po sobě jdoucích zdaňovacích obdobích nevznikla povinnost podat daňové tvrzení na dani, s níž se pojí opožděně podané daňové tvrzení.
- 8) Povinnost podat daňové tvrzení na dani z nemovitých věcí vznikla v důsledku vlastnictví nemovité věci deklarovaného zpětně s účinky ex tunc (např. v důsledku absolutní neplatnosti nabývacího titulu).
- 9) Změna okolností rozhodná pro stanovení daně z nemovitých věcí byla způsobena pouze revizní či jinou obdobnou činností katastrálního úřadu.
- 10) Daňový subjekt podal ve lhůtě přihlášku k registraci, avšak registrační řízení k DPH trvalo i v den, ve kterém nastal poslední den lhůty pro podání daňového tvrzení, jež nebylo ve lhůtě podáno, avšak bylo tak učiněno nejpozději do 15 pracovních dnů po nabytí právní moci rozhodnutí o registraci.

Tyto zmíněné skutečnosti **jsou však toliko demonstrativním výčtem a není vyloučeno, že při posuzování konkrétního případu lze dospět k závěru, že lze pokutu prominout i z důvodu v pokynu neuvedeného. Mělo by jít o výjimečný případ, který je z lidského hlediska omluvitelný a z hlediska materiálního představuje prohrěšek spíše formalistický.** Dle názoru správce daně by tak neměla možnost docílit prominutím pokuty svědčit daňovým subjektům, které se do prodlení dostaly v důsledku vlastní liknavosti, nezodpovědnosti či úmyslného jednání. Nadále musí být zachováno pravidlo, že neplnění zákonné povinnosti má své konsekvence v podobě následku za porušení povinnosti při správě daní. Prominutí pokuty proto nemůže sloužit k setření rozdílu mezi těmi, kteří své povinnosti plní řádně, a těmi, kteří je neplní.

Ze všech výše uvedených důvodů správce daně nakonec dospěl k závěru, že k prodlení s podáním daňového tvrzení k dani z nemovitých věcí na zdaňovací období roku 2022 nedošlo

*Trest za opožděné podání
přiznání k dani z nemovitých
věcí na nižší daňovou
povinnost v řádu tisícikorun
s následným vyměřením
pokuty v rádech desítek
či sta tisíc korun mi přijde jako
nesmyslný.*

z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit, a tudíž skutečnosti ve smyslu ustanovení § 259aa odst. 3 a ustanovení § 259c odst. 1 DŘ již dále neposuzoval a rozhodl se žádosti nevyhovět.

Rozhodnutí správce daně již nelze zvrátit, nelze proti němu uplatnit opravné prostředky (§ 259 odst. 4 DŘ).

7. Závěr

Nemohu si k danému případu odpustit osobní poznámku, že přinejmenším z hlediska etiky a morálky mi takový přístup správce daně, byť v souladu se zákonnými ustanoveními, přijde jako takřikajíc „přes čáru“. V daném případě se přímo nabízelo využít možnosti daně výše uvedeným pokynem GŘ a s odvoláním například na výjimečnost případu, který z hlediska materiálního představuje prohrěšek spíše formalistický, mohlo k promítnutí pokuty dojít, byť třeba jen zčásti.

Neplnění povinnosti stanovené zákonnými předpisy musí být vynutitelné, a proto nemám sebemenší problém s vyměřením souvisejících sankcí, a to bez ohledu na vlastní liknavost, nezodpovědnost či dokonce úmyslné jednání daňového subjektu. V daném případě mně však tyto okolnosti přijdou jako irelevantní!

Trest za opožděné podání přiznání k dani z nemovitých věcí na nižší daňovou povinnost v řádu tisícikorun s následným vyměřením pokuty v rádech desítek či sta tisíc korun mi přijde jako nesmyslný. Takový postup popírá zdravý rozum a dle mého názoru rozhodně nemá ani výchovný charakter. Nezbyvá však než s tímto přístupem správce daně počítat anebo vyvolat případné adekvátní legislativní změny.